

עין משפט
נר מצוה

קד א מיי פיי מהלכות כללים הלכה ל סמג לאוין רסג:
ק ב ג מיי שם פ"א הל' ג סמג שם טור שריע יויד סי' רלו פ"א:
קו ד מיי פ"א מהלכות יויעט הלכה ג:

מוסף רש"י

החורש בשור וחמור. משום לא תחרוש וגו', והן מוקדשין. עובר על השור שהוא קדשי מוצח משום לא תעבוד בכבוד שורך, וכל הקדשים בכבוד, ועל החמור שהוא קדשי בדק הבית משום לאו יהויד צמחיה, דלמחן נפקין כל שעה (גכ). הויד צמחיה צאורה וגמר חטא חטא ממנומה. הכי שלשה לאוין חלוקין, ולא חשיב אלא לאוין חלוקין (פסחים מח).

ובשביעית. לעובר משום שדך לא תורע, ותורש מולדת זורע, כגון חורש כלשהו את הורשע (שם) ובכלאים. בברם. דכתיב: דקא חרש מחפה צכלאם והמחפה צכלאם לוקא. הכי מחפה, ויום טוב. הכי שעה, וטבת לא מנא משום דלאו שעתין לאסרת מחת ב"ד הוא דלאוין חלוקין עליו (שם).

ובדון גזויר בבית הטומאה. שזה בית הקברות והוא כהן וגזיר יוס כאן לאו דכהן נפש לא יטמא ולא דטויר על נפש מת לא יבוא (שם). והמחפה. לאחר זריעתן חופה עפר עליהם כדרך כל הורשים (ע"ז סד).

לוקח. משום לא תורע כללים (חובב ב). דהייט נמי זורע, דמה דרבי של זורע לנמתי פירי מכוין, הא נמי לנמתי פירי מכוין, (ע"ז שם). ת"ל כלאים שדך לא. כללים דהרבה קא דרש, ומדסקמ כללים דלא תרביע גבי שדה דרשין כללים שדך לא, מדלא כתיב בהמתך לא תרביע כללים ולא תורע שדך כללים, ש"מ שדך אכלאים דלעיל נמי דרשין, ומשמע דמזריח הכבוד שלג היא כללים צשה (שם) ואע"ג דכתיב לא תורע כללים, גורשין ודורשין לא כללים, לא יאא כללים מכל מקום, שחייב אחת לנעטו (ח"ק ב). יש חילוק מלאכות בשבת. שאם עשה שמים צהעלם אחת או אחת צמתי העמלות חייב שמים (פסחים מח).

מלאכות ביום טוב. שאם עשה שמי מלאכות צמזוי אינו לוקה שמים (שם). משום מבשל ביו"ט. ביטול שאינו רחוי (פסחים מח) שהנבול אכ מלאכה הוא ובטול גזר דבר האסור ואינו רחוי לאכילה ועומד צאסור לא תעשה כל מלאכה ולא הותר אלא לטוין (ביצה יב). משום מבשל גיד בחלב. לאו משום יוס טוב, דמלקות דבטול יו"ט הא מנא ליה, אלא אפילו הוא חול לוקה משום מנבשל בשר בחלב. דכתיב לא תבשל גדי בחלב שלג פעמים, אחד לאסור אכילה ואחד לאסור הנאה (פסחים שם).

הס"ד ואח"כ מ"ה הוא אוקימנא מתניתין דמחייב: (י) ד"ה בהמתך וכו' דהוא מצי למיכתב. י"ב עיין בע"ז דף ס"ד ריש ע"א לא פירש כך: (כ) ד"ה ואין חילוק וכו' שיש זה שחיל לאוין אינו חייב: (ג) תוב"ד"ה ואפי' לא שעה אלא כדי לפשטע וללבוש וכו' חייב לשהייה דהתם דהתם כיוון דכידו וכו' כדי השתחרוואה דין הוא דמחייב אכל: (ה) ד"ה החורש וכו' פ"ה שור וכו' אסור צהנאה ולי גראה דלית כן: (ו) בא"ד ויכול להיות שהוא חולין ולאו דוקא קאמר והן מוקדשים תרייהו

כא:

וּאִפִּילֹוּ אֵא שְׁהָה אֵאָא (א) אֵה־פִּשִּׁיט מֵאִבּוּשׁ חִיִּיב. וצִלָּה שְׁהָה לֹא מִיחִיִּיב וְלֹא דִמֵּי דִין זֶה לֶהֱךָ דפ"צ צִשְׁוּעוֹת (דף טו: ושם) דלִאִצִּיעִיל לֵהוּ מִי זָרִיךְ שְׁהִיִּהּ לִמְלָקוֹת גְּזִי טוּמְאָת מִקְדָּשׁ וְגוֹיֵר צָבָר דְּשִׁמְא מִחִיִּיב צִלָּה שְׁהָה וְהִכָּה אִמְרִי' דִּלָּא מִיחִיִּיב צִלָּה שְׁהִיִּה דִּלָּא דִמֵּי דִין זֶה לֶהֱךָ דִּמֵּי לִשְׁהִיִּה דִּהֲתֵם דְּכִיּוֹן אֲזַל הִכָּה דִּלִּין לוֹ שְׁהוֹת לִפְשׁוֹת וּלְלָצוּשׁ אִין כֹּאֵן עֲזִירָה אַחֲרֵת דַּעֲדִין הַלְצִישָׁה הֶרָאשׁוּהּ קִיַּמֶּת דִּהֲתֵם נִמֵּי אִינוּ חִיִּיב עַד שִׁזְכֵּל לִפְרוֹשׁ מִן הַטּוּמְאָה:

(לעיל ע"ה) **מַחְוִי** יִיָּה רַב שִׁשֶּׁת בֵּין

פִּירְקִי. לַפִּי"ה כִּדְאִיתָא שְׁתִּים מִכָּאֵן וּשְׁתִּים מִכָּאֵן וּלְפִר"ת כִּמוּ שְׁפִירֵשׁ צִשְׁוּעוֹת (דף ג.) :

(ג"ו שם) **אָא** יִגְאָחוּ. וְאִת' מֵאִי מִיַּית מִלָּא יִגְלֹחוּ הֵא גְבִי כֹהֲנִים כְּתִיבָא וִי"ל דְּגִמְרִינן מִיַּיִה: **הַחֹרֶשׁ** בַּשּׁוֹר וְחֹמּוֹר וְהֵן מוקדשין. (ט) וּפ"ה צִכּוֹר שׁוֹר עוֹבֵר מִשּׁוֹם לֹא תַעֲבֹד צִכְכּוֹר שׁוֹךְ וְחֹמּוֹר קִדְשִׁי בְּדָק הַבַּיִת וְלִקֵּי מִשּׁוֹם דְּהוּיֵד צִמְעִילָה צֹאהֲרָה וִי"א פֶּטֶר חֹמּוֹר וּכְמִיד' אֶסּוֹר צִהֲנָהּ וְלֹא נִהִירָא דִּלִּין כֵּן דִּלִּיכָא לַמִּיד' דִּלְקִי הִנֵּהנָה מִמֶּנּוּ וְלֹא נִרְאֶה לַר"י פִּירוּשׁ הַקּוּנְטֵרֶס דְּפִירֵשׁ דְּחֹמּוֹר לְקִי מִלָּאוּ דְּהוּיֵד צִמְעִילָה דְּבַגְמ' קֹאמֵר מִידֵי דִלְאִיתָה צִשְׁאֵלָה לֹא קִמֵּי וְהִקְדָּשׁ דִּמַּתְנִי' מִיַּירִי צִכְכּוֹר דִּלְאִיתָה צִשְׁאֵלָה *לִכְךָ מִפְּרֵשׁ ר"י דַּעַל הַחֹמּוֹר אִינוּ לּוֹקֶה וַיִּכּוֹל לֵהִיּוֹת שְׁהוֹא חוּלִין (ו) וְהֵן מוקדשין בַּשּׁוֹר וְחֹמּוֹר לֹא דוּקָא דִּלִּיכָא מוקדשין אֲלֵא בַּשּׁוֹר וַיִּכָּא אֲלֵא ב' לֹאוֹין בַּשּׁוֹר וְחֹמּוֹר אֲזַל צִכְלָאִי הִכְרַס אִיכָא ב' מִלְּקוֹת דִּמִּיַּירִי שְׁהִיָּה זּוֹרַע צִכְרֵס חֲטָה וְשַׁעֲרָה וְתִרְנָן וְחַפָּה אֹתָם בַּחֲרִישָׁה דְּקֹא עֲבַד תִּרְמִי חֲדָא דִּזְרַע כִּלְאִי זִרְעִים וְעוֹד דִּזְרַע כִּלְאִי הִכְרַס (ז): אֲלֵא

בַּשֶּׁבֶת וְאִין חִילוּק מִלֵּאכּוֹת בְּיוֹם אִמֵּר לִיה (ח) עֲדָא תִּהָא אִיתִיבִּיה אַבִּי וְאִין חִילוּק מִלֵּאכּוֹת בְּיוֹם טוֹב (ו)וְהִתַּנן (ה)מִבְּשֵׁל גִּיד (ט) בַּחֲלָב בִּיו"ט וְאַכְלוּ לּוֹקֶה חֲמֹשׁ לּוֹקֶה מִשּׁוֹם אוֹכֵל גִּיד *לוֹקֶה מִשּׁוֹם מִבְּשֵׁל בְּיוֹם טוֹב שְׁלֹא לְצוּרֵךְ לוֹקֶה מִשּׁוֹם מִבְּשֵׁל גִּיד בַּחֲלָב וְלוֹקֶה מִשּׁוֹם אוֹכֵל בִּשְׂר בַּחֲלָב וְלוֹקֶה

אָף גּוֹיֵר. מִזֵּיר וְכֵהֵן קֹאמֵר וְלֹא דִיִּיק: **אִינוּ הַסֵּס**. אִין לֹאוּ שְׁלוּ צֹא עֲלִיו מִשּׁוֹם חֲרִישָׁה אֲלֵא מִשּׁוֹם כְּנִישָׁה שִׁנְכַסּ לְמַקּוֹם טוּמְאָה: **גְּבִי' אִפִּילוּ מַכְנִים וּמוֹאִיל צִיֵּת יֵד אֹונְקִילי שְׁלוּ**. מַכְנִים וּמוֹאִיל יֵדוּ צִצִּית יֵד חִלּוּק דִּמי כְּפוּשֵׁת וְלוּבֶשׁ: **עֵוִיל וְאִפּוֹקִי**. מִנָּשׁ: **בַּצְּהוֹרָה**. נִרְאֶה לִי יוֹם אֲסִיפָה אוֹ יוֹם וְעוֹד הִיָּה לֵהֵם שְׁקוּרִין חֲצוּרָה: **דּוֹלָא**. הַגְּזֵהֲתִי: **מִי מַשְׁכַּחַת מִרְגִּישָׁא**. דִּלִּי לֹאוּ דִּלְאִמֵּר כִּי הוּא אֲמֵרַת חוֹרֶשׁ דִּמַּחִיִּיב צִכְלָאִים לֹאוּ מִשּׁוֹם זּוֹרַע אֲלֵא מִשּׁוֹם (מְקוֹם) מְקִיִּים דְּשִׁצִּיק וְלֹא עֵקֶר לֵהוּ: **אִי לֹאוּ דִקְלֶסךְ גִּצְרָא רַבָּה**. רַבִּי יִנְאי (ט) הוּהּ מוֹקִימַנָּה מַתְנִיתָא דִּמַּחִיִּיבָא חוֹרֶשׁ צִכְלָאִים דִּמִּשּׁוֹם מְקִיִּים הוּא וְכַרְצִי עֵקִיצָא וּמֵאֵן דִּלִּית לִיָּה מְקִיִּים צִכְלָאִים פְּטוֹר פּוֹטֵר נִמֵּי בַּמַּחֲפָה אֲזַל רַבִּי יִנְאי קֶלְסַךְ וְהוּדָה לָךְ דִּמַּחֲפָה מִשּׁוֹם זּוֹרַע מִיחִיִּיב לְכוּלֵי עֲלֵמָא דִּמְדַקְאִמֵּר רַבִּי יִנְאי' הַמַּחֲפָה צִכְלָאִים לּוֹקֶה וְלֹא קֹאמֵר מְקִיִּים צִכְלָאִים לּוֹקֶה ש"מ דַּעֲדִיף לִיָּה מַחֲפָה מִמְקִיִּים דִּמַּחֲפָה כּוֹרַע חֲשִׁיב לִיָּה וְחִיִּיב לְכוּלֵי עֲלֵמָא וְכִי אֲמֵרַת לִיָּה לֹא מַשְׁתַּנּוּ הִיא הוּדָה לְדַצְרִיךְ שִׁיפָה אֲמֵרַת וְאִי לֹאוּ דִקְלֶסַךְ הוּא אֲמִינָא טַעַם דִּמַּתְנִיתִין מִשּׁוֹם מְקִיִּים דִּמְקִיִּים צִכְלָאִים לּוֹקֶה לַרְצִי עֵקִיצָא וְכֵן צִשְׁצִיעִית מִשּׁוֹם חוֹרֶשׁ מַחִיִּיב לִיָּה תַנָּה דִּמַּתְנִיתִין וּמֵאֵן דִּפְטֵר בַּמְקִיִּים פֶּטֶר נִמֵּי בַּמַּחֲפָה: **מֵאִי רַבִּי עֵקִיצָא דִּתַּיִנָא הַמִּנְכָּס** וְהַמַּחֲפָה. וְלֹא גִרְסִין דַּתַּנן דְּצִרִייתָא הִיא וְלֹא מַשְׁנֶה: **הַמִּנְכָּס וְהַמַּחֲפָה צִכְלָאִים לּוֹקֶה רַבִּי עֵקִיצָא אֹומֵר אָף הַמְקִיִּים**. כּוֹלָה רַבִּי עֵקִיצָא סְבִירָא לֵהּ מַחֲפָה אִינוּ לּוֹקֶה דִּמֵּאֵן דִּפְטֵר בַּמְקִיִּים פֶּטֶר בַּמַּחֲפָה. וְהַמִּנְכָּס עוֹקֵר עֲשִׂזִים רַעִים כְּדִי שִׁיגְדֵלוּ הָאֲחֵרִים יוֹתֵר לּוֹקֶה דַּחֲשִׁיב כּוֹרַע כִּלְאִים: **צִהֲמַךְ לֹא תִרְבִּיעַ כִּלְאִים שְׁדך לֹא טוֹרַע כִּלְאִים**. וְשַׁמְעִינן לִיָּה הִכִּי כִלְאִים שְׁדך לֹא דַעֲקִרִין לִיָּה מִפְּשַׁטִּיה לְדִרְשָׁא (י) דְּהוּהּ מִזִּי לְמִיכְתֵּב בַּהֲמַתךְ כִּלְאִים לֹא תִרְבִּיעַ וּמִדַּסְמַךְ כִּלְאִים לְשֹׁדֶה שַׁמַּע מִיַּיִה לִהִכִּי הוּא דִּלְתָא: **וַיִּלְנִקִי נִמֵּי מִשּׁוֹם זּוֹרַע**. דֵּהֵא נִמֵּנוּ וְגַמְרֵוּ דִּמַּחֲפָה זּוֹרַע הוּא כִּדְאִמְרִין: **וְאִין חִילוּק מִלֵּאכּוֹת בְּיוֹם טוֹב**. אִם עֲשִׂה שְׁמִים וּשְׁלֵשׁ מִלֵּאכּוֹת צִהֲעֵלם אֲחַד אוֹ עֲשִׂה מִלֵּאכָה שִׁישׁ זֶה (י) שְׁתִּים אִינוּ חִיִּיב אֲלֵא אֲחַת לַמִּיד' (שַׁנַּת דף ע.) הַצִּעֲרָה לַחֲלֵק יֵאֲחַת סְבִירָא לִיָּה אִין חִילוּק מִלֵּאכּוֹת בִּיו"ט דְּצִיו"ט לֹא יֵאֲחַת הַצִּעֲרָה וּמִיד' נִמֵּי הַצִּעֲרָה לֵלֹאוּ יֵאֲחַת וּנְפַקָא לִיָּה חִילוּק מִלֵּאכּוֹת מוּעֵשָׂה אֲחַת מִהֵנָּה הִנִּי מִילִי בִּאִיסוּרִי דִּלִּית בָּזֵן חִיּוֹז חֲטָאֵת כְּגוֹן מִלֵּאכּוֹת דִּשְׁצַת דּוֹדוֹנן כִּרַּת וּשְׁגָגַתן חֲטָאֵת דְּזִהִיָּהּ פִּרְשָׁה דּוּעֵשָׂה מֵאֲחַת מִהֵנָּה קִמִּיַּירִי בַּחֲטָאֵת אֲזַל יוֹי"ט דְּחִיּוֹז מִלְּקוֹת הוּא וְאִין זְדוּנו כִּרַּת אִין צו חִילוּק מִלֵּאכּוֹת: **לוֹקֶה מִשּׁוֹם מִבְּשֵׁל**. גִּיד בְּיוֹם טוֹב וּמִשּׁוֹם מִבְּשֵׁל בִּשְׂר בַּחֲלָב קִסְפֵּר יֵשׁ בְּגִידִין בְּנוֹתָן טַעַם. תִּלְתָּה לֹא תַבְשֵׁל כְּמִיב' (י) חֵד לֹאֲכִילָהּ וְחֵד לִהֲנָאֵה וְחֵד לְגִישׁוֹל בַּשְּׁחִיטָת חוּלִין (דף קטו:):

וּפְטֵר חֹמּוֹר קֹאמֵר וְקַעֲבֵר בָּזֵן וְכו' וְשׁוֹר וְחֹמּוֹר דִּקְמִי וְכו' דְּשׁוֹר וְשֶׁה קֹאמֵר. י"ב פ"י וְחִיִּיב ב' אִי מִשּׁוֹם שׁוֹר וְא' מִשּׁוֹם שֶׁה: (י) ד"ה וכלאים צכרס וכו' ומחפה רחייב משום זורע: (ח) ד"ה אינו השם אין לאו: (ט) ד"ה אי לאו וכו' ר' ינאי שיהא חורש צממה שוורים וכמה חמורים והרי נלקטים איסורין הרבה עליו דלכלל הפחות קאמר ולאאו דכללים קאי ללקוט עליו כל איסורין שהוא יכול: (ז) וכן מוקדשין.

יש חורש תלם אחד. יש עובר צלא תחרוש צשור וצחמור) ונלקטים עליו איסורים הרבה עם אותו לאו צלצד. ובהא לא קא עסיק שיהא חורש צממה שוורים וכמה חמורים והרי נלקטים איסורין הרבה עליו דלכלל הפחות קאמר ולאאו דכללים קאי ללקוט עליו כל איסורין שהוא יכול: (ז) וכן מוקדשין.

צגמ' מוקי ליה צככור (י) צכור שור ופטר חמור וקעצר בזה משום לא תעבוד צככור שורך) ואליבא דרבי יהודה דלמר צפ"ק צככורות (דף ט:): פטר חמור אסור צהנאה דצכלל לא תעבוד הוא ואע"ג דקצרא כתיב צכור שורך איהו דריש ל' צכור שורך למעוטי שזפתות ולא למעוטי פטר חמור אי נמי מתני' כמאן דממעט פטר חמור מהכא. שור וחמור דקתני צמתני' לאו דוקא דשור ושה קאמר והאי דנקט חמור משום לישנא דקרא דגבי כללים כתיב (ט) שור וחמור והוא הדין לכל שני מינין. ומשום הנאה דמיטהני מהקדש והוה ליה הויד צמעילה לא לקי צככור לאו צר מעילה הוא דהא ממון כהן הוא דלאן מעילה אלא צקדשי גצוה דמקדשי ה' כתיב(ואין מעילה צככור אלא צנהנה מן האימורים אחר זריקת דמים דנהנו לצבוה נינהו והוא הדין לכל קדשים קלים וצקדשי קדשים יש בזה מעילה לפני זריקת דמים דלגצוה נינהו אכל משמורק הדס וכו כזה כהנים משולחן גצוה והוה ליה ממון כהן ואין צו מעילה וכן מוכח צר"ה (דף כח).

צשופר של עולה לא יתקע ואם תקע יאא צשופר של שלמים לא יתקע ואם תקע לא יאא מאי טעמא עולה דבת מעילה היא כיון דמעל זה נפקא לחולין שלמים דלאו בני מעילה נינהו לא נפקי לחולין והכי נמי מוכח צמס' מעילה(וצכמה דוכתי: **וכלאים צכרס**. דמכסי צהדי דאזיל ומחפה (י) וצזורע: **צציעים**. נמי משום זורע צצציעים: **ויוס טוב**. דקעציד חרישה ציו"ט: **כהן וכו' והוא גויר**. והולך צמקוס טומאה אחר מחרשתו דליכא חד לאו משום כהן לנפש לא יטמא צעמיא(וחד משום מזיר על כל נפשות מת לא יצוא (ט) אינו השם. (ט) אינו לאו זה נלקט עליו משום חרישה אלא משום צציעה:

אין לאו שלו צא עליו משום חרישה אלא משום כניסה שנכנס למקום טומאה: **גב' אפילו מכנים ומואיל ציט יד אונקלי שלו**. מכנים ומואיל ידו צצית יד חלוקו דמי כפושט ולובש: **עוילי ואפוקי**. מנש: **בצהורה**. נראה לי יום אסיפה או יום ועוד היה להם שקורין חצורה: **דולאי**. הגזהתי: **מי משכחת מרגיטא**. דאי לאו דלמרי כן הוי אמרת חורש דמחייב צכללים לאו משום זורע אלא משום (מקום) מקיים דשציק ולא עקר להו: **אי לאו דקלסך גצרא רבה**. רבי ינאי (ט) הוה מוקימנא מתניתא דמחייבא חורש צכללים דמשום מקיים הוא וכרצי עקיצא ומאן דלית ליה מקיים צכללים פטור פוטר נמי צמחפה אכל רבי ינאי קלסך והודה לך דמחפה משום זורע מחייב לכולי עלמא דמדקאמר רבי ינאי' המחפה צכללים לוקה ולא קאמר מקיים צכללים לוקה ש"מ דעדיף ליה מחפה ממקיים דמחפה כוורע חשיב ליה וחיוב לכולי עלמא וכי אמרת ליה לא משנתנו היא הודה לדצריך שיפה אמרת ואי לאו דקלסך הוה אמינא טעם דמתניתין משום מקיים דמקיים צכללים לוקה לרצי עקיצא וכן צשציעית משום חורש מחייב ליה תנא דמתניתין ומאן דפטר צמקיים פטר נמי צמחפה: **מאי רבי עקיצא דתניא המנכס והמחפה**. ולא גרסין דתנן דצרייתא היא וצשציעית דתניא **המנכס והמחפה** צכללים לוקה דרש, ומדסקמ כללים דלא תרביע גבי שדה דרשין כללים שדך לא, מדלא כתיב בהמתך לא תרביע כללים ולא תורע שדך כללים, ש"מ שדך אכלאים דלעיל נמי דרשין, ומשמע דמזריח הכבוד שלג היא כללים צשה (שם) ואע"ג דכתיב לא תורע כללים, גורשין ודרשין לא כללים, לא יאא כללים מכל מקום, שחייב אחת לנעטו (ח"ק ב). יש חילוק מלאכות בשבת. שאם עשה שמים צהעלם אחת או אחת צמתי העמלות חייב שמים (פסחים מח).

מלאכות ביום טוב. שאם עשה שמי מלאכות צמזוי אינו לוקה שמים (שם). משום מבשל ביו"ט. ביטול שאינו רחוי (פסחים מח) שהנבול אכ מלאכה הוא ובטול גזר דבר האסור ואינו רחוי לאכילה ועומד צאסור לא תעשה כל מלאכה ולא הותר אלא לטוין (ביצה יב). משום מבשל גיד בחלב. לאו משום יוס טוב, דמלקות דבטול יו"ט הא מנא ליה, אלא אפילו הוא חול לוקה משום מנבשל בשר בחלב. דכתיב לא תבשל גדי בחלב שלג פעמים, אחד לאסור אכילה ואחד לאסור הנאה (פסחים שם).

הס"ד ואח"כ מ"ה הוא אוקימנא מתניתין דמחייב: (י) ד"ה בהמתך וכו' דהוא מצי למיכתב. י"ב עיין בע"ז דף ס"ד ריש ע"א לא פירש כך: (כ) ד"ה ואין חילוק וכו' שיש זה שחיל לאוין אינו חייב: (ג) תוב"ד"ה ואפי' לא שעה אלא כדי לפשטע וללבוש וכו' חייב לשהייה דהתם דהתם כיוון דכידו וכו' כדי השתחרוואה דין הוא דמחייב אכל: (ה) ד"ה החורש וכו' פ"ה שור וכו' אסור צהנאה ולי גראה דלית כן: (ו) בא"ד ויכול להיות שהוא חולין ולאו דוקא קאמר והן מוקדשים תרייהו

השור והחמור דליכא מוקדשים אלא בשור וליכא ב' לאוין צ"ל ומית אלא נמקן:

אלו הן הלוקין פרק שלישי מכות

מסורת הש"ם

(א) פסחים מח. (ג) צ"ל אמר רב ביבי אמר רב אסי לא פושט ולובש ממש אלא אפי' וכו' כך הניסא פליקוט וכן א"י צמוס' צנועות פ. ד"ה או אין וכו'). (ג) צ"ל ליה, (ד) ויבמות צב: (ז) צ"ל לאו, (ט) עני' תוס' צ"מ ח' ד"ה אי לאו, (י) ויבמות צב: (י) ע"ז סד. ע"ש מ"ק צ: ע"ש (תוספ' כללים פ"א). (ח) שם (ע"ש), (ט) [נכזה מד. וי"ט], (י) ע"י (תוס' ממנו יח: ד"ה מנין], (כ) [פסחים מח.], (ג) כמוזאת תהא וכן פ"י רש"י צשזולח (גיטין דף מה). גבי צגא אחרה כמו זאת כו'. רש"ל, (ח) צ"ל והתניא, (י) פסחים מח: ע"ש צילה כב: ע"ש, (י) [נדבירס צב], (ט) [נדבירס טו], (ט) [נדבירס צב], (ג) [ויקרא ה], (ק) [דף י:], (ר) [צ"ל כורע או שג"ל חזקוני], (ט) [ויקרא כא], (ס) [במדבר יו], (פ) [שמות כב], שם לא דכרסי ידן, (צ) [נדבירסה יומר מצוהירס צפסחים מח. ד"ה ומוקדשין].

תורה אור השלם

1. את חקתי תשמרו בהמתך לא תרביע כלאים שורך לא תורע כלאים ובגד כלאים שעטנז לא יעלה עליך. וקרא יט יט

גליון הש"ם

גמ' א"ר ינאי בהבדחה צמנו. כיון זז וצימות דף צב ע"צ: שם ויליכין גמי צשום זורע. קשה לי דכלא"ה קשה דליקין נמי צחורש משום מחמר אחר בהמנו ואף אם אינה צהמנו מ"מ לר"ן מחמר אחר צמה דעלמא חייב ולצאורה מוכח מזה דשציעית צהמנו ודמחמר אינו ציו"ט כמ"ש הרמ"א סי' רמ"ו סי"ג ואפשר ק"מ טוון הנג"ה שם סי"ק י"ב צלשזוט הקצר וע"י מכות פ"ג: שם ולוקח צשום מבשל. ע"י סנהדרין דף קג ע"א מוס' ד"ה על: תוב"ד"ה החורש וכו' לבד פשרש ר"י. וע"י טורי אכן ר"ה דף ד ע"א ד"ה צדקות:

הגהות הב"ח

(א) גמ' אחר ר' ביבי אמר ר' יוסי לא פושט ולובש ממש אלא אפילו מנינים: (ב) שם מנא קמני שמה. י"ב ע"י תוס' פ"ק דקדושין דף קז ע"ב ד"ה והא ארבעה וצמוס' וצימות דף ג' ד"ה למעוטי: (ג) שם אמר ליה רבה יש חילוק: (ד) שם עגא תהא. י"ב מנו זאת האל כלומר זו היא צכרָה נטויה דלא קא חשיב דליקין משום זורע ציו"ט משום דקחשיב חורש ציו"ט ואינו חייב ב' אבי מלאכות ציו"ט צששאן צבת אחת: (ה) שם גזר הצשה צחלב ציו"ט: (ו) רש"י ד"ה והן מוקדשין וכו' ובכור שור א' משום שור ו' משום פטור וצ"ל ויכול להיות שהוא חולין ולאו דוקא קאמר והן מוקדשים תרייהו